

Dr. Kolláth György

A sportszerető embernek kettős lelke van. Olykor részrehajló szurkoló, máskor kritikus elemző. Az előbbi szerepébe belefér a játék, míg az utóbbi: komoly. A szurkoló lehet illuzionista, akár amatőr asztrológus is. A szakmai elemző viszont – ha tud – legyen hideg profi. Nekem ez néha nem sikerül.

Athéni tipp-mixem 3:1 arányban középutas. Megbecsülök egy optimista jövőt, de aggódom is a gondok, s azok okai

láttnán. Immár egy bő évtizede így van ez. A legtöbbször 19-re lapot kérünk, mégis ritkán fuccsolunk be. Athénban sem a teljes magyar sport, hanem csupán annak – a jéghegynek?! – a csúcsa kerül mérlegre. Az eredmény – bármi lesz is az – nem biztos, hogy a magyar sport közállapotait tükrözi. Sokkal inkább az egy-egy műhely, egy-két mester és pártucatnyi mindennel dacoló versenyző sikere. Ők tudják: ami nem öl meg, az megedz. Ha félre nem értenék, azt mondhatnám: laboratóriumi körülmények között, kisüzemi módon, kézimunkában készülnek a magyar sportsikerek. Majdnem úgy, ahogyan a világ legdrágább autói. (Huncut, aki a doppingra gondol!)

Mit várhatunk a mieinktől Athénban? Szerintem a szerencsés széria (még) folytatódik. Ismét kivághatjuk a 21-et (éremszámban), újfent elmerenghetünk azon, hogy sok-e vagy kevés a győztesek jutalma, és megint csak önigazolást találhatunk magunknak abban, hogy a 10-15 legjobb pontszerző ország között vagyunk. Ha már nem is sportnagyhatalom, de még mindig sportnemzet. Ez a top-on igaz is, csak kezdenénk hozzá végre a magyar testkultúra egészének, főként a civil bázisának rendbe tételéhez. 2004-ben - remélem – nem fogja megalázni egy újabb, rossz, büntető szellemű sporttörvény a győztes sereget (mint volt Sydney után). Talán elindul egy hozzáértő reform. Talán nem minden a pénz lesz?

Az ókori játékok tanulságos párhuzamot vetnek fel. Szolón döntése szerint például úgy 600 évvel Krisztus előtt 500 drakhmát kapott egy „olümpiai” győztes. 3000-et viszont egy másik ember, aki a bajnokot dicsőítő dalt írt és tanított be egy kórusnak.

Négy körkérdés vár válaszra. Íme, azok sora – a válaszokkal:

Hogyan szerepel a magyar csapat? Jó! Alatta, a rendkívüli várakozásoknak, de felette önön lehetőségeinek. Sikerre a következő sportágakban számíthatunk - immár több évtizede: úszás, öttusa, kajak-kenu, vívás, vízilabda, sportlövészet, birkózás, bokszt, kézilabda, atlétika. Aranyérmeket hoz(hat): kajak-kenu/2-3/, úszás /1/, vívás /1/, férfi- póló, atlétika/1-2/, öttusa/1-2/=maximum 7-10, minimum 5-6 aranyérem.

Ezüstérem jöhet (egyrészt ott, ahol a kisebb arany-szám jön be, pl. csak egy dobóatléta nyer), továbbá: kajak-kenu /2/, úszás /1-2/, vívás /1-2/, kézilabda /1 fiúk vagy lányok/, birkózás /1/, bokszt/1/, női póló=maximum11-13, minimum 6-7 ezüstérem.

Bronzérem lehet (egyrészt abból, ha fentebb sem az arany, sem az ezüst nem jön össze), továbbá, úszás /1/,súlyemelés /1/, sportlövészet /1-2/=maximum-minimum 7-8 bronzérem.

Összejöhet tehát: 3X7, azaz 21 érem. De jó is lenne?!

Kiktől várható mindez?! Lehetetlenség teljes sztárlistát adni. Lesz pozitív és negatív meglepetés, ez az élet rendje. A magam egyéni "csillag-ötöse" a következő: Kovács Katalin, Fazekas Róbert, Vöröss Zsuzsa, Risztov Éva, Nagy Tímea. A

Dr. Kolláth György

legjobb 3 csapatunk: férfi póló, valamelyik kajaknégyes, női kajak-kettős lehet. A legszimpatikusabb sportember pedig talán éppen Cseh László lesz.

Mitől lesz így mindez? A régi görög mese végső tanulsága mindig ez: „logosz ergou szkia”, azaz a szó a tett árnyéka. Tettekre fel, fogy az idő!